

25

Forslag til lov

om

tillæg til lov nr. 164 af 11. maj 1935 om skove.

(Fremsat i landstinget den 6. oktober 1949 af landbrugsminister *Bording*).

§ 1.

Til lovens § 10 føjes som nyt stk. 4:

Landbrugsministeren bemyndiges til, når fredskovsnoteringen er afsluttet i en retskreds, at sætte bestemmelserne i nærværende paragrafs 3. stk. ud af kraft for den pågældende retskreds vedkommende.

§ 2.

Denne lov gælder ikke for Færøerne.

Bemærkninger til lovforslaget

Det i rigsdagssamlingen 1933—34 fremsatte forslag til lov om skove tilsigtede blandt andet en gang for alle at tilvejebringe klarhed over, på hvilke skove og ubevoksede arealer der hviler fredskovspligt, idet dette spørgsmål ofte frembyder tvivl og derfor forsinker behandlingen af andragender om udstykning og hugsttilladelse samt sager angående overtrædelser af skovloven.

Der foresloges derfor foretaget en almindelig fredskovskonstatering over hele landet, hvorefter fredskovens grænser skulle afmærkes og indtegnes på kopier af matrikelkortene, og fredskovspligten noteres i matriklen og tingbøgerne.

Denne plan udgik imidlertid under forslagets behandling, idet man frygtede, at gennemførelsen ville blive for bekostelig.

I stedet indførte lovens § 1 den nye bevisbyrde-regel, at skove, om hvilke det ikke godtgøres, at skovgrunden først er indtaget til skovdyrkning efter udstedelsen af forordningen af 27. september 1805 (i de søn-

derjydskelandsdeleskov- og jagtforordningen af 2. juli 1784) anses som fredskove, hvorhos lovens § 10, stk. 3, for landkommunerne og købstædernes markjorders vedkommende indførte pligt til at anmelde overdragelse af ejendomme, hvorpå der findes skov eller fredskovspligtig grund, til skovtilsynet, der derefter skal forsyne skødet med påtegning om, hvorvidt og i bekræftende fald hvilke arealer, der efter de hos tilsynet beroende aktstykker er fredskov. Når skødet derefter fremkommer til tinglysning, noteres påtegningen i tingbogen som bevis for fredskovspligten, medmindre ejeren begærer spørgsmålet nærmere undersøgt og afgjort efter reglerne i lovens afsnit C.

Efter skovlovens ikrafttræden er der gentagne gange såvel fra justitsministeriets som fra sagførerrådets side fremsat ønske om at få denne ordning ophævet under henvisning til den forsinkelse af tinglysningen og den dermed forbundne risiko for erhververnes retsbeskyttelse, som kan forvoldes.